

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 20Csp/110/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7519201226
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lukáš Beňák
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2019:7519201226.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie sudcom JUDr. Lukášom Beňákom v spore žalobcu: Z. V., J.. XX.XX.XXXX, G. S. XX, proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155, so sídlom v Bratislave, Mlynské nivy 1, zast.: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, o určenie neplatnosti zmluvy v časti poplatky a v časti vyhlásenia spotrebiteľa, že sa oboznámil s VOP a o určenie, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov takto

rozhodol:

I. Žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaný má nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu proti žalobcovi s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením súdom prvej inštancie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 18.02.2019 domáhal, aby súd určil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 06.07.2015 uzavretá medzi účastníkmi je neplatná v časti poplatky a v časti vyhlásenie spotrebiteľa, že sa oboznámil so všeobecnými obchodnými podmienkami a určenia, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 06.07.2015 uzavretá medzi účastníkmi je bezúročná a bez poplatkov.

2. Žalobu odôvodnil tým, že medzi stranami bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere na sumu 754,40 € s celkovou čiastkou na zaplatenie 867,60 € v 15. mesačných splátkach po 57,57 €. Mal za to, že sa jedná o žalobu podľa ust. § 137 písm. d/ CSP. Namietal, že zmluva neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a ani termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (podľa § 9 ods. 2 písm. k/ a f/ zák. č. 129/2010 Z. z.), preto sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov s poukazom na ust. § 11 ods.1 písm. / zákona č. 129/2010 Z. z. Mal za to, že nepostačuje odkaz, podľa ktorého sa za deň konečnej splatnosti úveru považuje deň splatnosti konečnej splátky a nie je prípustné, aby sa strana k tomuto údaju dopracovala výkladom a výpočtom. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/256/2013 z 25.11.2013 a Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10CoE/313/2010 z 9.8.2011. Podľa jeho názoru zmluva tiež obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a v časti poplatky, ktoré zaväzujú spotrebiteľa za čisto administratívnu agendu, jedná sa o finančné záväzky spotrebiteľa za plnenia, ktoré mu po materiálnej stránke nie sú dodané a slúžia v skutočnosti len záujmom dodávateľa, čo zakladá nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/109/2011 z 21.11.2012. Namietal tiež, že vyhlásenie žalobcu ako spotrebiteľa v zmluve, že sa oboznámil so Všeobecnými obchodnými podmienkami žalovaný de facto prenáša na žalobcu ako spotrebiteľa dôkazné bremeno v otázke riadneho sa oboznámenia s obchodnými podmienkami žalovaného ako dodávateľa pri poskytovaní spotrebných úverov fyzickým osobám - občanom a dojednávani poistenia. Predmetné jednostranné vyhlásenie žalovaného zakomponované v

texte zmluvy ako štandardná zmluvná podmienka nepredstavuje dôkaz, že si žalovaný ako veriteľ splnil svoju povinnosť. bez ohľadu na túto klauzulu je veriteľ povinný dôveryhodne preukázať, že spotrebiteľ oboznámil ako aj povedal Súdny dvor EÚ v rozsudku C-449/13 Bakkaus.

3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/146/2017 z 22.02.2018. Čo sa týka poplatkov žalovaný uviedol, že žalobca svojím podpisom na zmluve so všetkými zmluvnými podmienkami súhlasil, pričom úrok a poplatky sú cena úveru, teda položky vylúčené zo súdneho prieskumu neprijateľných podmienok (tým samozrejme netvrdí, že by boli v rozpore s akýmkoľvek predpisom). Ide jednoducho o cenu za poskytnutie peňažných prostriedkov. Rovnaký záver prijala i česká právna teória, podľa ktorej cenovým dojednaním sú aj dojednania v úverových zmluvách o poplatkoch, ktoré sú tak vylúčené z prieskumu ich prípadnej neprijateľnej povahy podľa smernice o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (smernica Rady č. 93/13/ EHS) . K českej právnej teórii sa v tejto otázke pripojila i súčasná (a už ustálená) česká judikatúra (Najvyšší súd Českej republiky a Ústavný súd Českej republiky nevynímajúc), podľa ktorej poplatky spojené so spotrebiteľským úverom boli a sú bežnou praxou na danom segmente trhu. Mal za to, vyhlásenie žalobcu, že sa oboznámil so Všeobecnými obchodnými podmienkami nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. V tomto smere poukázal na právnu vetu z Uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25.09.2018, č. k. 21CoE/62/2017-56, v zmysle ktorej: „Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že obchodné podmienky sú v európskom právnom prostredí vrátane Slovenskej republiky štandardnou a všeobecne akceptovateľnou súčasťou zmlúv. Dojednanie časti obsahu zmluvy v obchodných podmienkach nevylučujú ani vnútroštátne, či únieové právne predpisy, týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. V zmysle uvedené žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu nárok na náhradu trov konania.

4. Žalobca v replike uviedol, že nesúhlasí s tvrdeniami žalovaného, že zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z. z. Poukázal na čl. 10 ods. 2 písm. h/ smernice 2008/48/ES a na § 9 ods. 2 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z. z. Mal za to, že porovnaním právnej úpravy SR a smernice vyvstáva otázka, či národnú legislatívu je možné vykladať eurokonformne (v súlade so smernicou), v zmysle ktorého „zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa“, resp. či smernici je možné priznať priamy účinok, a to (nielen) v kontexte záveru rozsudku Súdneho dvora Európskej Únie vo veci C-42/15. K otázke nepriameho účinku Smernice (eurokonformný výklad zákona) zaujali právne stanovisko všetky krajské sudy, pričom dominantná väčšina vyjadrila názor, že smernicu nie je možné vo veci členenia splátok spotrebiteľského úveru na splátky, istiny, úrokov a iných poplatkov priznať nepriamy účinok, a to vzhľadom na skutočnosť, že by sa jednalo o výklad contra legem, nakoľko požiadavka zákona je od smernice odlišná a zákonodarca v zákone zakotvil požiadavku prísnejšiu od požiadavky smernice. V tejto súvislosti poukázal na judikatúru slovenských krajských súdov po prijatí rozsudku C 42 -15. Tiež nesúhlasil s názorom žalovaného a tvrdí, že doplnením zákona č. 483/2001 Z. z. v ust. § 9 ods. 2 písm. i/ zákona č. 129/2010 Z. z. v tom zmysle, že sa v ňom s účinnosťou od 1.5.2018 slová „a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ nahradzujú slovami „frekvenciu splátok“ odstraňuje pochybnosti o správnom spôsobe výkladu § 9 ods. 2 písm. l/ ZoSÚ. Naopak, uvedená legislatívna zmena iba potvrdzuje, že do 1.5.2018 bolo povinnosťou veriteľa splátky spotrebiteľského úveru rozčleniť na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov a úver bez uvedených náležitostí sa musel považovať za bezúročný a bez poplatkov.

5. Žalovaný v duplike zotrval na svojom predošlom písomnom vyjadrení. Uviedol ďalej, že podľa ust. § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého možno žalobou požadovať, aby sa rozhodlo o určení, či tu právo je alebo nie je, len ak je na tom naliehavý právny záujem (naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu). Naliehavý právny záujem žalobcu na ním požadovanom určení (ak by sme uvažovali o návrhu na určenie údajnej bezodplatnosti úveru ako o návrhu na určenie, či tu právo je alebo nie je) nie je podľa názoru žalovaného žiaden, ani taký naliehavý právny záujem nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu. K danému si poukázal na aktuálnu judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky týkajúcu sa posudzovania naliehavého právneho záujmu, a to verejne dostupný rozsudok Najvyššieho súdu sp. zn. 8Cdo 251/2015 zo dňa 16. marca 2016. Žalovaný zastáva názor, že uvedená zmluva spĺňa všetky náležitosti uvádzané v ustanovení § 9 ods. 2 ZoSÚ. Spotrebiteľ (žalobca) bol v zmysle požiadavky ZoSÚ zrozumiteľne informovaný o tom kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti, ktoré mu vyplývajú zo zmluvy (15 splátok vo výške 57,84 € splatných od 20.08.2015 do 20.10.2016). Žalobcom prezentovaný výklad ust. § 9 ods. 2 písm. l) ZoSÚ z tohto ustanovenia podľa názoru žalovaného nevyplýva a navyše je takýto

výklad aj v rozpore so Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej aj „smernica“), ktorá bola transponovaná do nášho právneho poriadku práve ZoSÚ. Žalobca podľa názoru žalovaného vec nesprávne právne posúdil, ak uzavrel, že splnenie náležitosti uvedenia výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v zmluve o spotrebiteľskom úvere je podmienené tým, aby bolo zo zmluvy zrejmé aká konkrétna časť splátky pripadá na istinu, aká na úrok a aká na poplatky. Takýto výklad uvedeného ustanovenia je prekonaný aktuálnou rozhodovacou praxou Súdneho dvora Európskej únie a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Žalovaný má za to, že zmluva obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti a nie je možné ju považovať za bezúročnú a bez poplatkov.

6. Súd zaslal dupliku žalovaného žalobcovi na vedomie.

7. Súd nariadil vo veci pojednávanie dňa 09.09.2019, ktorého sa nezúčastnili žalobca, ktorý svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil. Dostavil sa žalovaný. Súd tak pojednával v neprítomnosti žalobcu. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že žiada žalobu zamietnuť a odkazuje na písomné vyjadrenie k žalobe, ktoré je obsiahnuté v spise, keďže si myslí, že sa podrobne vyjadril k všetkým argumentom, ktoré predniesol žalobca.

8. Súd vykonal dokazovanie na základe predložených listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav:

9. Dňa 06.07.2015 žalovaný ako veriteľ a žalobca ako dlžník uzatvorili Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej žalovaný ako veriteľ poskytol žalobcovi ako dlžníkovi úver vo výške 754,40 €, ktorý sa žalobca zaviazal splatiť v 15 mesačných splátkach, pričom splátky boli vo výške 57,84 €. Celková čiastka spojená s úverom bola 867,60 €, výška úrokovej sadzby 23,88 %. RPMN 23,88 %, priemerná RPMN 37,6 7%, odplata 23,88 %, najvyššia prípustná odplata 27,66 %, prvá splátka splatná dňa 20.08.2015, každá ďalšia splátka splatná vždy k 20. dňu v mesiaci, termín konečnej splatnosti (mesiac/rok) 10/2016.

10. Podľa ust. § 52 ods. 1 až 4 Obč. zák. spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa ust. § 53 ods. 1 Obč. zák. spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

12. Podľa ust. § 53 ods. 6 Obč. zák. ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

13. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

14. Podľa ust. § 2 písm. a/ a písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa ust. § 2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

16. Podľa ust. § 2 písm. g/ zákona o spotrebiteľských úveroch sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

17. Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. f/ zákona o spotrebiteľských úveroch okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

18. Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. l/ zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia

19. Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až l/, s/, z/ a aa/.

20. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 01.01.2018 spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

21. Podľa § 137 písm. d/ CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

22. Z hľadiska právnej kvalifikácie žaloby sa v tomto konaní jedná o určovaciu žalobu podľa § 137 písm. d/ CSP, t. j. o žalobu o určenie právnej skutočnosti. Civilný sporový poriadok diferencuje, či sa jedná o žalobu určovaciu v zmysle toho, či tu právo je alebo nie je, alebo ide o žalobu na určenie právnej skutočnosti. Ustanovenie procesnej úpravy rozlišuje klasickú určovaciu žalobu v zmysle § 137 písm. c/ CSP a žalobu o určenie právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d/ CSP. Ustanovenie § 137 písm. c/ CSP nadväzuje na pôvodné znenie ustanovenia § 80 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku, pričom naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať vtedy, ak vyplýva z osobitného predpisu. Žalobný návrh súd podradil pod ustanovenie § 137 písm. d/ CSP, pretože ide o žalobu o určenie právnej skutočnosti, kde však možnosť podania tejto žaloby podľa zákona je podmienená osobitnou právnou úpravou. Takáto osobitná právna úprava je zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Prípustnosť tejto žaloby vyplýva z § 137 písm. d/ CSP v spojení s ust. § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. účinného od 1.1.2018 a vzhľadom k tomu, že žaloba bola podaná po tomto dátume a zákonodarca nestanovil žiadne prechodné ustanovenia v súvislosti s uvedenou novou právnou úpravou účinnou od 1.1.2018, od jej účinnosti sa vzťahuje aj na právne vzťahy vzniknuté pred týmto dňom.

23. Žalobca sa žalobou domáha určenia, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 06.07.2015 uzavretá medzi účastníkmi je neplatná v časti poplatky a v časti vyhlásenia spotrebiteľa, že sa oboznámil so všeobecnými obchodnými podmienkami (výrok I.) a zároveň sa domáha určenia zmluvy ako bezúročnej a bezpoplatkovej (výrok II.). Súd má za to, že takýto petit žaloby popri sebe

neobstojí. Ust. § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. dáva spotrebiteľom možnosť a/ domáhať sa určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ako celku) alebo b/ domáhať sa určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru. To znamená, že ak sa spotrebiteľ domáha neplatnosti zmluvy (ako celku), má za to, že zmluva je neplatná. Preto sa súčasne nemôže domáhať určenia, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov, keďže v takom prípade je zmluva ako taká platná. Zároveň z ust. § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. nevyplýva, že by sa spotrebiteľ mohol domáhať určenia neplatnosti zmluvy iba v jej niektorej časti. V zmysle uvedené je preto žaloba o určenie, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 06.07.2015 uzavretá medzi účastníkmi je neplatná v časti poplatky a v časti vyhlásenia spotrebiteľa, že sa oboznámil so všeobecnými obchodnými podmienkami neprípustná.

24. Prípustná je ale v časti určenia, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je bezúročná a bez poplatkov.

25. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že v prejednávanom spore vznikol záväzok žalobcu a žalovaného zo zmluvy spotrebiteľskej. Ak ide o vzťah dodávateľa a spotrebiteľa, ide o vzťah spotrebiteľský, preto je potrebné posudzovať záväzkový vzťah podľa ustanovení o spotrebiteľskom práve. Na základe uzatvorenej zmluvy bol zo strany žalovaného žalobcovi poskytnutý úver, ktorý žalobca čerpal (aj čerpá). Súd danú zmluvu posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú v zmysle citovaných ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, keď žalovaný mal pri uzatváraní aj plnení zmluvy postavenie dodávateľa, pretože konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a na strane dlžníka - žalobcu vystupoval spotrebiteľ - fyzická osoba, ktorá neuzatvárala zmluvu v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Zmluva bola pripravená na formulári, ktorý vopred zo strany žalovaného bol pripravený bez možnosti žalobcov meniť obsah a text uvedenej zmluvy, pričom do textu zmluvy sa dopisovali iba konkrétne údaje týkajúce sa žalobcu. Súd preto posudzoval právny vzťah medzi stranami ako spotrebiteľský a aplikoval ustanovenia Obč. zák. upravujúce spotrebiteľské zmluvy. Súčasne zo strany žalovaného išlo aj o poskytnutie spotrebiteľského úveru podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

26. Žalobca namietal, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov s poukazom na ust. § 9 ods. 2 písm. f/ a k/ zákona č. 129/2010 Z. z. (správne § 9 ods. 2 písm. f/ a l/ cit. zák. v čase uzavretia zmluvy - poznámka súdu) v spojení s ust. § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z.

27. Pokiaľ ide o eurokonformný výklad ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z. z. (v prejednávanom prípade § 9 ods. 2 písm. l/), v zmysle ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, riešením tejto otázky sa zaoberal Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí sp. zn. 3Cdo 146/2017 zo dňa 22.2.2018 (a následne aj 3Cdo 56/2018 zo dňa 17.4.2018) na ktoré súd poukazuje.

28. Z vyššie citovaného rozhodnutia vyplýva, že zákon 129/2010 Z. z. je úplnou transpozíciou Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS do slovenského právneho poriadku. Smernica ako špecifický prameň práva Európskej únie vyžaduje od členských štátov, aby dosiahli smer sledovaný smernicou prijatím transpozíčných opatrení vo svojom právnom poriadku. Členský štát musí transpozíciu smernice uskutočniť spôsobom plne zodpovedajúcim potrebám jasnosti a určitosti. Na tento účel musia byť ustanovenia smernice vykonané tak, aby bola ich záväznosť nespochybniteľná a aby sa zachovala ich konkrétnosť, presnosť a jasnosť. Nakoľko v sporoch medzi jednotlivcami je priamy účinok smernice v zásade vylúčený, vnútroštátne súdy musia skúmať, či môžu normu práva Európskej únie transponovanú určitým zákonom vykladať eurokonformne. Tento nepriamy účinok smernice nie je absolútny - eurokonformný výklad zákona nemôže nahradiť výslovné znenie zákona; v opačnom prípade by išlo o výklad contra legem. To však nič nemení na tom, že zásada konformného výkladu vyžaduje, aby sa súdy pri interpretácii vnútroštátneho práva usilovali dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným smernicou a zaručuje jej úplnú účinnosť (odkaz na rozsudok Európskeho súdneho dvora C-212/07, bod 110).

29. Z vyššie citovaného rozhodnutia ďalej vyplýva, že rozsudok konštatoval, že smernica bráni členským štátom, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 smernice. Vychádzajúc zo záveru, že zákonom

129/2010 Z. z. bola transponovaná smernica 2008/48/ES v celom rozsahu, zámerom zákonodarcu teda bezpochyby nebolo, aby ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z. z. bolo v rozpore s článkom 10 ods. 2 smernice. To je skutočnosť, na ktorú musí vziať zreteľ vnútroštátny súd pri aplikácii ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z. z. Eurokonformným výkladom ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z. z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel dovolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona 129/2010 Z. z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky. Pokiaľ ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška“ alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu potrebné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje. Z dôvodovej správy k zákonu 129/2010 Z. z. v žiadnom prípade nevyplýva, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby ust. § 9 ods. 2 písm. k/ tohto zákona sprísnilo požiadavku zakotvenú v smernici, teda to, aby zmluva o úvere upravovala výšku, počet a termíny splátok ako súboru, ktorý zahŕňa istinu, úroky a aj iné poplatky. Podľa presvedčenia najvyššieho súdu zohľadňujúceho aj účel zákona, ktorý je vyjadrený v dôvodovej správe, teda ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z. z. neupravuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje článok 10 ods. 2 písm. h/ smernice (viď bližšie citované rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3 Cdo 146/2017 zo dňa 22.2.2018).

30. Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b/ zákona 129/2010 Z. z. v čase uzavretia zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až l/, s/, z/ a aa/.

31. Aplikujúc závery vyššie uvedeného rozhodnutia najvyššieho súdu v prejednávanej veci a vychádzajúc z uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 06.07.2015, v ktorej bola dohodnutá výška splátok (mesačných) úveru sumou 57,84 €, uvedený je počet 15 splátok a určený je aj dátum splatnosti prvej splátky dňa 20.08.2015 a termín konečnej splatnosti (mesiac/rok) teda dňa 20.10.2016 (v zmluve je uvedené, že každá ďalšia splátka je splatná 20. dňa v mesiaci), má zmluva náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f/ a l/ zákona 129/2010 Z. z. účinného v čase uzavretia zmluvy a z tohto dôvodu nejde o úver bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zákona 129/2010 Z. z.

32. Tieto vyššie uvedené závery v bodoch 26 až 31 už riešil aj Krajský súd v Košiciach v rozsudku zo dňa 22.05.2018, sp. zn. 6Co/295/2017 ako aj v rozsudku zo dňa 26.06.2018 sp. zn. 9Co/401/2017, na ktoré tiež súd poukazuje.

33. Vzhľadom na uvedené súd preto námietky žalobcu, že zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 písm. f/ a l/ č. 129/2010 Z. z., považoval za nedôvodné.

34. Taktiež súd vykonaným dokazovaním nezistil, že či už RPMN, výška ročnej úrokovej sadzby alebo odplata a poplatky boli v rozpore so zákonom alebo s dobrými mravmi. Úroky dohodnuté pri poskytnutí úveru predstavujú odmenu za užívanie poskytnutej sumy na základe uzatvorenej zmluvy o splátkovom úvere. V uzatvorenej zmluve je uvedená úroková sadzba 23,88 % p.a., čo je v súlade s priemernými úrokovými sadzbami výške zverejnenými na webovom sídle Národnej banky Slovenska poskytovanými pre spotrebiteľské úvery pre domácnosti od 1 do 5 rokov. Podľa súdu tiež výška RPMN - 23,88 % bola riadne uvedená a vypočítaná vychádzajúc pri výpočte z poskytnutej výšky úveru, dohodnutou výškou mesačných splátok a počte splátok a je v zákonnom strope. Z toho dôvodu aj odplata je v súlade s ust. § 53 ods. 6 Obč. zák. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto súd podanú žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

35. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

36. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

37. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

38. Podľa ust. § 263 ods. 1 CSP ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

39. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení. Žalobca bol v spore neúspešný, nemá preto nárok na náhradu trov konania. Naproti tomu žalovaný bol v spore plne úspešný, preto žalovaný má nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu proti žalobcovi. Súd zároveň nevidel priestor pre aplikáciu ust. § 257 CSP. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Košice - okolie.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a/ neboli splnené procesné podmienky,
- b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie musí byť podpísané a predložené v 2 rovnopisoch.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).